

26 Νοεμβρίου 2023: ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΓ' ΛΟΥΚΑ

Άλκιμου οσίου († ζ' αἰ.), Νίκωνος τοῦ μετανοεῖτε. Στυλιανοῦ Παφλαγόνος.

Γεωργίου νεομάρτυρος τοῦ Χιοπολίτου († 1807).

Ἦχος: πλ. δ' – Ἑωθινόν: Γ' – Ἀπόστολος: Ἐφεσ. δ' 1-7 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιη' 18-27.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 3 Δεκεμβρίου, ΙΔ' Λουκᾶ.

Ἀπόστολος: Ἐφεσ. ε' 8-19 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιη' 35-43.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΠΙΣΙΔΙΑΣ ΣΩΤΗΡΙΟΥ ΤΡΑΜΠΑ (†)

ΑΝΑΖΗΤΩΝΤΑΣ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ

(Α' ἔκδ., σχῆμα 17x24, σελ. 496)

Τό παρόν βιβλίον ἔχει στόχο νά ἀπαντήσῃ σέ ἀπορίες καί πνευματικῆς φύσεω προβληματισμούς πού ἀντιμετωπίζει ὁ πιστός στήν καθημερινή του ζωή. Νά ἀπαντήσῃ στίς πνευματικές ἀναζητήσεις τοῦ σύγχρονου ἀνθρώπου πού ψάχνει γιὰ τό βαθύτερο νόημα καί σκοπό τῆς ζωῆς του.

ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ ΘΩΜΑ ΑΝΔΡΕΟΥ

Πρωτοσυγκέλου Ἱ. Μ. Ἰωαννίνων

Η ΛΑΤΡΕΥΤΙΚΗ ΤΙΜΗ ΤΩΝ ΝΕΟΜΑΡΤΥΡΩΝ

στή σύγχρονη ἑλληνική λαϊκή ἐθιμοταξία

(Α' ἔκδ., σχῆμα 17x24, σελ. 320)

Μέσα ἀπό τήν συγκεντρωτική αὐτή μελέτη παρουσιάζονται πολλά στοιχεῖα, πο ἀναδεικνύουν τή λατρευτική τιμή τῶν Νεομαρτύρων στή σύγχρονη Ἑλ- ληνική λαϊκή ἐθιμοταξία.

Παρακολουθήστε τό Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΠΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Ἀθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

ΦΩΝΗ ΑΛΦ ΚΥΡΙΩ

ΕΤΟΣ 71ον

26 Νοεμβρίου 2023

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 48 (3678)

«ΑΞΙΩΣ ΠΕΡΙΠΑΤΗΣΑΙ ΤΗΣ ΚΛΗΣΕΩΣ»

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος στό σημερινό ἀνάγνωσμα καλεῖ κάθε ἄνθρωπο «ἀξίως περιπατῆσαι τῆς κλήσεως ἧς ἐκλήθη»· δηλαδή νά καθορίσει τήν ἐπίγειο πορεία του σύμφωνα μέ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ, πού εἶναι ἡ ἐν Χριστῷ σωτηρία ὡς μετοχή στήν Βασιλεία τοῦ Θεοῦ τῆς ἀγάπης.

Μάλιστα, ἡ προτροπή αὐτή τοῦ Παύλου ἀποκτᾷ ἰδιαίτερη βαρύτητα, ἐάν ἀναλογισθοῦμε ὅτι τήν πρός Ἐφεσίους ἐπιστολή του, ἀπό τήν ὁποία προέρχεται ἡ περικοπή μας, τήν γράφει ἐνῶ εἶναι φυλακισμένος, δέ- σμιος στήν Ρώμη, γιά τό ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εἶναι συγκλονιστικό ὅτι δέν ζητεῖ ἀπό τοῦ χριστιανούς τῆς Ἐφέσου νά ἐνδιαφεροῦν γιά νά ἀπαλλαγεῖ ἀπό τά δεσμά τῆς φυλακῆς, νά φροντίσουν νά ἀθωωθεῖ ἢ νά τοῦ στείλουν κάποια βοήθεια γιά νά ἀνακουφισθεῖ ἀπό τίς κακουχίες καί τίς στερήσεις τῆς φυλακῆς. Τοῦ παρακαλεῖ, ὅμως, νά ζοῦν μέ τρόπο ἀντάξιο Ἐκείνου πού τούς κάλεσε στήν νέα ζωή, στήν κοινωνία δη- λαδή τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ. Καί ὁ τρόπος αὐτό, δέν ἀφορᾷ στήν συμ- βατική βελτίωση τῆς προσωπικῆς, κοινωνικῆς ἢ ἐπαγγελματικῆς τους ζωῆς, ἀλλά στήν φανέρωση τῆς ἐκ μέρους του ἀποδοχῆς τῆς παρου- σίας τοῦ Χριστοῦ. Τοιοῦτοτρόπως καταξιώνεται ἡ ὕπαρξη τοῦ ἀνθρώ- που καί θεμελιώνεται ἡ σχέση του μέ τόν Θεό καί τόν συνάνθρωπο στό ἐπίπεδο τῆς εὐαγγελικῆς ἀγάπης.

Ἡ ἀπάντηση τοῦ ἀνθρώπου στήν κλήση τοῦ Θεοῦ

Ἐφόσον ὁ ἄνθρωπος ἀποδεχθεῖ τήν κλήση τοῦ Θεοῦ, τότε ἡ ὕπαρξή του πρέπει νά βρίσκεται σέ μία ἀδιάκοπη ἐπαγρύπνηση καί ἐτοιμότητα, καθότι ἐλλοχεύει ὁ κίνδυνος ἀπορρίψεως τῆς κλήσεως ἐξαιτίας τῆς ἀμαρτίας. Ὡς ἐν τούτου, ὁ πιστός ὀφείλει νά ἐπιμελεῖται τά στοιχεῖα ἐκεῖνα πού καθορίζουν τήν ἐν Χριστῷ πνευματική του ζωή καί πορεία. Περὶ αὐτῶν κάνει λόγο ὁ Ἀπόστολος συνιστώντας νά ζοῦμε μέ ταπεινο-

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Εφεσ. δ' 1-7)

Ἡ κλήσις τοῦ Θεοῦ συνεπάγεται ἐνότητα

Ἀδελφοί, παρακαλῶ ὑμᾶς ἐγὼ ὁ δέσμιος ἐν Κυρίῳ ἀξίως περιπαῆσαι τῆς κλήσεως ἧς ἐκλήθητε, μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης καὶ πραότητος, μετὰ μακροθυμίας, ἀνεχόμενοι ἀλλήλων ἐν ἀγάπῃ, σπουδάζοντες τηρεῖν τὴν ἐνότητα τοῦ Πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης. Ἐν σῶμα καὶ ἐν Πνεῦμα, καθὼς καὶ ἐκλήθητε ἐν μιᾷ ἐλπίδι τῆς κλήσεως ὑμῶν· εἰς Κύριος, μία πίστις, ἐν βάπτισμα· εἰς Θεὸς καὶ πατὴρ πάντων, ὁ ἐπὶ πάντων, καὶ διὰ πάντων, καὶ ἐν πᾶσιν ἡμῖν. Ἐνὶ δὲ ἐκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη ἡ χάρις κατὰ τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ Χριστοῦ.

φροσύνη, πραότητα καὶ μακροθυμία. Μὲ ἄκρα συντομία ὑπογραμμίζουμε ὅτι ταπεινοφροσύνη εἶναι ἡ ὑπέρβαση καὶ μεταποίηση τῆς ἐγκεντρικότητας, ποὺ προκαλεῖ μύριες ὅσες ἐμπλοκές καὶ ἀδιέξοδα στὴν ἀνθρώπινη ὕπαρξη, ἐνῶ ἀποτελεῖ καὶ τὴν ρίζα κάθε ἀμαρτίας.

Ὁ Κύριος ζητεῖ νὰ διδαχθοῦμε ἀπὸ τὸ ὑπόδειγμα τῆς δικῆς Του πραότητος καὶ ταπεινώσεως (Ματθ. 11,29), διότι ὁ Θεὸς εἶναι κατεξοχήν ταπεινός· ὡς Ὑψιστος καὶ Παντοδύναμος προσφέρει τὴν ἐσταυρωμένη ἀγάπη Του ἀδιακρίτως πρὸς ὅλους. Ὁ ἄνθρωπος ποὺ μαθητεύει στὴν ταπείνωση τοῦ Χριστοῦ, φανερώνει μέσα ἀπὸ τὴν ὕπαρξή του τὴν ἀκτινοβόλο ἐμφάνιση τοῦ Κυρίου. Ἐτσι μὲ τὴν ταπείνωση καὶ τὴν πραότητα προσφέρει στὸν συνάνθρωπο εὐρυχωρία καὶ ψυχικὴ ζεστασιά. Μὲ τὴν δύναμη αὐτῶν τῶν ἀρετῶν ἀχρηστεύεται καὶ ὁ ἐγωισμὸς τοῦ ἄλλου, ὁ ὁποῖος, ὄχι σπάνια, ἐπιλέγει νὰ ἀκολουθήσει καὶ ὁ ἴδιος τὴν ὁδὸ τῆς θείας ταπεινοφροσύνης καὶ ὄχι αὐτὴν τοῦ ἐωσφορικοῦ ἐγωισμοῦ, ποὺ ὁδηγεῖ στὴν ἀπώλεια, τὴν δυσαρμονία καὶ τὴν κατάτμηση τῆς ψυχικῆς ἰσορροπίας.

Μὲ τὴν μακροθυμία (ἀνεκτικότητα, ὑπομονή), ὁ ἄνθρωπος συνεχίζει νὰ εἶναι ἐπικερὴς καὶ συγχωρητικὸς καὶ στίς περιπτώσεις ποὺ οἱ ἄλλοι τaráσσουν τὴν ψυχικὴ του κατάσταση. Γι' αὐτὸ ὁ ἱερός Χρυσόστομος ὑπογραμμίζει χαρακτηριστικά: «Ἐάν δὲν ἀνέχεσαι τὸν πλησίον, πῶς θὰ σὲ ἀνεχθεῖ ὁ Θεός; Ἐάν δὲν μπορεῖς νὰ ὑποφέρεις τὸν ὁμόδουλό σου, πῶς θὰ σὲ ὑποφέρει ὁ Θεός; Ὅμως, ἐκεῖ ποὺ ὑπάρχει ἀγάπη, ὅλα εἶναι ὑποφερτά».

ΧΑΡΙΣΤΕ ΣΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΠΟΥ ΑΓΑΠΑΤΕ
ΘΕΟΛΟΓΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ
www.apostoliki-diakonia.com.gr

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, σὰς παρακαλῶ, ἐγὼ ὁ ὁποῖος εἶμαι αἰχμάλωτος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ χάριν ὑμῶν τῶν ἐθνικῶν, νὰ συμπεριφέρεστε ἀντάξια πρὸς τὴ ζωὴ, στὴν ὁποία κληθήκατε, μὲ ὅλη τὴν ταπεινοφροσύνη καὶ τὴν πραότητα καὶ μὲ ὑπομονή, ὥστε νὰ ἀνέχετε ὁ ἓνας τὸν ἄλλον μὲ ἀγάπη, καὶ νὰ φροντίζετε νὰ διατηρεῖτε τὴν ἐνότητα πρὸς χορηγεῖ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, μὲ τὴν εἰρήνην πού σὰς συνδέει. Ὅλοι ἀποτελεῖτε ἓνα σῶμα καὶ σὰς ἐνώνει ἓνα Πνεῦμα, ὅπως μία εἶναι ἡ ἐλπίδα τῆς κλήσεώς σας πρὸς λάβατε. Ἐνας εἶναι ὁ Κύριος, μία ἡ πίστις, ἓνα τὸ βάπτισμα. Ἐνας εἶναι ὁ Θεὸς καὶ Πατέρας (ὡς ἀρχή, αἰτία καὶ πηγὴ) ὅλων, ὁ ὁποῖος κυριαρχεῖ σὲ ὅλα καὶ ἐνεργεῖ σὲ ὅλα καὶ κατοικεῖ σὲ ὅλους ἐσᾶς. Στὸν καθέναν ἀπὸ ἐσᾶς δόθηκε ἡ χάρις, ἀνάλογα μὲ τὸ μέτρο τῆς δωρεᾶς τοῦ Χριστοῦ.

(Ἀπὸ τὴ νέα ἐκδοσις: Ἡ Καινὴ Διαθήκη, τὸ πρωτότυπο κείμενο μὲ νεοελληνικὴ ἀπόδοσις τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

Ἡ εὐθύνη τῆς κλήσεώς μας

Ἡ συνάντησις καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὸν Θεό, πού διαρκῶς προσκαλεῖ τοὺς πάντες, συντελεῖται μὲ τὴν ἐπενέργεια τοῦ Ἁγίου Πνεύματος στὸν χώρο τῆς Ἐκκλησίας ὡς Σώματος Χριστοῦ καὶ κοινωνία ἀρραγοῦς ἐνότητος. Ἔτσι οἱ πιστοὶ ἔχουν τὴν μεγίστη εὐθύνη νὰ ἀνέχονται μὲ ἀγάπη ὁ ἓνας τὸν ἄλλο καὶ νὰ προσπαθοῦν νὰ διατηροῦν, μὲ τὴν εἰρήνην πού τοὺς συνδέει μεταξύ τους, τὴν ἐνότητα πού δίνει τὸ Ἅγιον Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ. Γι' αὐτὸ ὁ Παῦλος ἐπισημαίνει ὅτι οἱ εἰς Χριστὸν πιστεύοντες ἀποτελοῦμε ἓνα σῶμα καὶ ἓνα πνεῦμα· μία εἶναι ἡ ἐλπίδα γιὰ τὴν ὁποία μᾶς κάλεσε ὁ Θεός. Ἐνας Κύριος ὑπάρχει, μία πίστις, ἓνα βάπτισμα. Ἐνας Θεός καὶ Πατέρας ὅλων, πού κυριαρχεῖ σὲ ὅλους, ἐνεργεῖ μέσα ἀπὸ ὅλους καὶ κατοικεῖ σὲ ὅλους.

Ἐφόσον τὸ Ἅγιον Πνεῦμα συγκροτεῖ τὴν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας καὶ καλεῖ κάθε πιστὸ σὲ συμφωνία καὶ ὁμοφροσύνη, τότε ἡ ἐνότητα τῶν πιστῶν μεταξύ τους καὶ μὲ τὴν Ἐκκλησίαν εἶναι ἐνδειξη τῆς παρουσίας ἢ τῆς ἀπουσίας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἀπὸ τὴν ζωὴ τους. Ἡ παρουσία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος στὴν ζωὴ μας εἶναι θεμελιώδης προϋπόθεσις γιὰ τὴν σωτηρίαν μας. Γι' αὐτὸ καὶ ὁ Ἀπόστολος διδάσκει ὅτι ὁ Χριστὸς δὲν εἶναι ὁ ἀτομικὸς μας σωτήρας, ὅπως λένε οἱ αἰρετικοί, ἀλλὰ ὁ Σωτήρας τοῦ σώματός Του, δηλαδή τῆς Ἐκκλησίας (Ἐφεσ. 5,23). Καὶ οἱ πιστοὶ σωζόμεστε στὸν βαθμὸ πού εἴμαστε ἐνωμένοι μὲ τὸ Σῶμα τοῦ Χριστοῦ. Καὶ ἐδῶ συνίσταται τὸ ἐξαιρετικὸ προνόμιο καὶ ἡ ἐσχάτη εὐθύνη ὅλων ὅσοι ὁμολογοῦμε πίστιν στὸν Χριστὸ καὶ εἴμαστε μέλη τῆς Ἐκκλησίας Του.

Ἀρχιμ. Ν. Κ.